

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 159/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 159/02	Věc C-80/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené království) – Felixstowe Dock and Railway Company Ltd a další v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs „Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Korporační daň — Daňová úleva — Skupiny společností a konsorcia — Vnitrostátní právní předpisy umožňující převedení ztrát mezi společnostmi, která je členem konsorcia, a společností, která je členem skupiny, jež jsou mezi sebou propojeny prostřednictvím ‚propojující společnosti‘, která je zároveň členem dané skupiny i daného konsorcia — Podmínka, aby ‚propojující společnost‘ byla rezidentem — Diskriminace podle místa sídla společnosti — Matěřská zastřešující společnost skupiny, která je usazena ve třetím státě a která prostřednictvím společností usazených ve třetích státech vlastní společnosti usilující o vzájemné převádění ztrát“	2
---------------	---	---

2014/C 159/03	Věc C-224/12 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Evropská komise v. Nizozemské království, ING Groep NV, Nederlandsche Bank NV „Kasační opravný prostředek — Finanční odvětví — Vážná porucha v hospodářství členského státu — Státní podpora ve prospěch bankovní skupiny — Forma — Kapitálový vklad v rámci plánu restrukturalizace — Rozhodnutí — Slučitelnost podpory se společným trhem — Podmínky — Změna podmínek zpětného splacení podpory — Kritérium soukromého investora“	3
---------------	---	---

2014/C 159/04	Věc C-301/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Cascina Tre Pini s.s. v. Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Směrnice 92/43/EHS — Lokality významné pro Společenství — Přezkum statusu takové lokality v případě, že došlo k znečištění nebo zhoršení životního prostředí — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost, aby dotyčné osoby o takový přezkum požádaly — Přiznání diskreční pravomoci vnitrostátním orgánům k tomu, aby z vlastního podnětu zahájily řízení o přezkumu uvedeného statusu“	3
2014/C 159/05	Věc C-387/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Hi Hotel HCF SARL v. Uwe Spoering „Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Mezinárodní příslušnost v oblasti deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti — Jednání, k němuž došlo v jednom členském státě, spočívající v účasti na protiprávním jednání, k němuž došlo na území druhého členského státu — Určení místa, kde došlo ke škodné události“	4
2014/C 159/06	Věc C-428/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Evropská komise v. Španělské království „Nesplnění povinnosti státem — Články 34 SFEU a 36 SFEU — Opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu — Soukromá doplňková doprava zboží — První vozidlo ve vozovém parku podniku — Pravidla pro získání povolení k provozování silniční dopravy — Bezpečnost silničního provozu a ochrana životního prostředí“	5
2014/C 159/07	Věc C-438/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München – Německo) – Irmengard Weber v. Mechthilde Weber „Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 22 bod 1 — Výlučná pravomoc — Spory, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem — Povaha předkupního práva — Článek 27 odst. 1 — Překážka věci zahájené — Pojem ‚návrhy na zahájení řízení v téže věci mezi týmiž stranami‘ — Vztah mezi články 22 bod 1 a 27 odst. 1 — Článek 28 odst. 1 — Závislá řízení — Kritéria pro posouzení při rozhodování o přerušení řízení“	6
2014/C 159/08	Věc C-515/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „4finance“ UAB v. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos „Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Pyramidový program — Relevantnost případné platby spotřebitele za účelem získání odměny — Výklad pojmu, zaplatit“	7
2014/C 159/09	Spojené věci C-516/12 až C-518/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA v. Regione Campania (C-516 až C-518/12), Provincia di Napoli (C-516/12 a C-518/12) „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1191/69 — Veřejné služby v přepravě cestujících — Článek 4 — Žádost o zrušení závazku veřejné služby — Článek 6 — Právo na vyrovnání za finanční zátěž, která plyne z plnění závazku veřejné služby“	7
2014/C 159/10	Věc C-559/12 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Francouzská republika v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Podpora ve formě implicitní neomezené záruky poskytnuté společnosti La Poste, která vyplývá z jejího statusu veřejné instituce — Existence záruky — Zapojení státních zdrojů — Výhoda — Důkazní břemeno a míra dokazování“	8
2014/C 159/11	Spojené věci C-43/13 a C-44/13: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Hauptzollamt Köln v. Kronos Titan GmbH (C-43/13), Hauptzollamt Krefeld v. Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13) „Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů — Produkty neuvedené ve směrnici 2003/96/ES — Pojem, obdobné palivo nebo pohonná hmota“	9
2014/C 159/12	Věc C-60/13: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska „Nesplnění povinnosti státem — Vlastní zdroje Unie — Rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom — Článek 8 — Nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 — Články 2, 6 a 9 až 11 — Odmítnutí poskytnout Evropské unii vlastní zdroje — Nesprávné závazné informace o sazebním zařazení zboží — Dovozy čerstvého česneku jakožto zmraženého česneku — Přičitatelnost pochybení vnitrostátním celním orgánům — Finanční odpovědnost členských států“	10

2014/C 159/13	Věc C-319/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Thüringer Oberlandesgericht – Německo) – Udo Rätzke v. S+K Handels GmbH „Řízení o předběžné otázce — Energie — Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích televizních přijímačů — Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2010 — Povinnosti obchodníků — Televizní přijímač dodaný obchodníkovi bez tohoto štítku před začátkem použitelnosti nařízení — Povinnost obchodníka označit takový televizní přijímač energetickým štítkem od začátku použitelnosti nařízení a dodatečně si štítek obstarat“	10
2014/C 159/14	Věc C-550/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Poitiers (Francie) dne 25. října 2013 – trestní řízení proti Jean-Paul Grimal	11
2014/C 159/15	Věc C-12/14: Žaloba podaná dne 10. ledna 2014 – Evropská komise v. Republika Malta	11
2014/C 159/16	Věc C-108/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 6. března 2014 – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG v. Finanzamt Nordenham	12
2014/C 159/17	Věc C-109/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 6. března 2014 – Finanzamt Hamburg-Mitte v. Marenave Schifffahrts AG	13
2014/C 159/18	Věc C-119/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 12. března 2014 – Henricus Cornelis Maria Niessen a další v. Condor Flugdienst GmbH	13
2014/C 159/19	Věc C-122/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Španělsko) dne 14. března 2014 – Aktiv Kapital Portfolio Investment v. Angel Luis Egea Torregrosa	14
2014/C 159/20	Věc C-127/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšská republika) dne 18. března 2014 – Andrejs Surmačs v. Finanšu un kapitāla tirgus komisija	14
2014/C 159/21	Věc C-128/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. března 2014 – Staatssecretaris van Financiën v. Het Oudeland Beheer BV	15
2014/C 159/22	Věc C-130/14: Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Evropská komise v. Belgické království.	16
2014/C 159/23	Věc C-137/14: Žaloba podaná dne 21. března 2014 – Evropská komise v. Spolková republika Německo	16
2014/C 159/24	Věc C-141/14: Žaloba podaná dne 24. března 2014 – Evropská komise v. Bulharská republika.	18
2014/C 159/25	Věc C-145/14: Žaloba podaná dne 27. března 2014 – Evropská komise v. Bulharská republika.	19
2014/C 159/26	Věc C-151/14: Žaloba podaná dne 31. března 2014 – Evropská komise v. Lotyšská republika.	19
2014/C 159/27	Věc C-154/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. dubna 2014 SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2014 ve věci T-384/09, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG a SKW Stahl-Metallurgie GmbH v. Evropská komise.	20
2014/C 159/28	Věc C-164/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. dubna 2014 Pesquerias Riveirenses, S. L. a další proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 7. února 2014 ve věci T-180/13, Pesquerías Riveirenses a další v. Rada.	21

Tribunál

- 2014/C 159/29 Věc T-319/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. dubna 2014 – ABN Amro Group v. Komise „Státní podpory — Finanční odvětví — Podpora určená k nápravě vážné poruchy v hospodářství některého členského státu — Článek 107 odst. 3 písm. b) SFEU — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou s vnitřním trhem — Podmínky schválení podpory — Zákaz uskutečnit akvizice — Slučitelnost se sděleními Komise o podporách pro finanční odvětví v souvislosti s finanční krizí — Přiměřenost — Rovné zacházení — Zásada řádné správy — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na vlastnictví“ . . . 22
- 2014/C 159/30 Věc T-356/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2014 – Debonair Trading Internacional v. OHIM – Ibercosmetica (SÖ:UNIC) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SÖ:UNIC — Starší slovní ochranné známky Společenství a starší národní slovní ochranná známka SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC a nezapsané slovní ochranné známky — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nebezpečí záměny — Skupina ochranných známek — Článek 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009 — Pravidlo 15 odst. 2 písm. b) bod iii) nařízení (ES) č. 2868/95 — Přípustnost námitek“ 22
- 2014/C 159/31 Věc T-568/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 4. dubna 2014 – Golam v. OHIM – Derby Cycle Werke (FOCUS extreme) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství FOCUS extreme — Starší národní slovní ochranná známka FOCUS — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“ 23
- 2014/C 159/32 Věc T-11/07 RENV: Usnesení Tribunálu ze dne 21. března 2014 – Frucona Košice v. Komise „Státní podpory — Láh a lihoviny — Odpuštění daňového dluhu v rámci vyrovnacího řízení — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její navrácení — Zánik právního zájmu na podání žaloby — Rozhodnutí, kterým bylo zrušeno a nahrazeno napadené rozhodnutí — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“ 24
- 2014/C 159/33 Věc T-603/11: Usnesení Tribunálu ze dne 27. března 2014 – Ecologistas en Acción v. Komise „Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se realizace průmyslového projektu v oblasti chráněné na základě směrnice 92/43/EHS — Dokumenty pocházející z členského státu — Námitky vznesené členským státem — Částečné odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Výjimka týkající se ochrany soudního řízení — Informace o životním prostředí — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“ 24
- 2014/C 159/34 Věc T-192/12: Usnesení Tribunálu ze dne 12. března 2014 – PAN Europe v. Komise „Žaloba na neplatnost — Životní prostředí — Prováděcí nařízení (EU) č. 1143/2011 o schválení účinné látky prochloraz — Žádost o vnitřní přezkum — Odmítnutí — Podmínky, jež musí organizace splnit, aby mohla podat žádost o vnitřní přezkum — Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti zjevně bez jakéhokoliv právního základu“ 25
- 2014/C 159/35 Věc T-43/13: Usnesení Tribunálu ze dne 20. března 2014 – Donnici v. Parlament „Žaloba na náhradu škody — Poslanci Evropského parlamentu — Ověření pověřovacích listin — Rozhodnutí Parlamentu, že mandát evropského poslance je neplatný — Zrušení rozhodnutí Parlamentu rozsudkem Soudního dvora — Žaloba, která je zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“ 26
- 2014/C 159/36 Věc T-57/13: Usnesení Tribunálu ze dne 19. března 2014 – Club Hotel Loutraki a další v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Provozování videoloterijních terminálů — Udělení výhradní licence Řeckou republikou — Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory — Dopis určený stěžovatelům — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“ 26
- 2014/C 159/37 Věc T-321/13: Usnesení Tribunálu ze dne 26. března 2014 – Adorisio a další v. Komise „Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpory poskytnuté bankám během krize — Rekapitalizace SNS Reaal a SNS Bank — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem — Vyvlastnění majitelů podřízených dluhopisů — Chybějící právní zájem na podání žaloby — Chybějící aktivní legitimace — Zjevná nepřijatelnost“ 27
- 2014/C 159/38 Věc T-129/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2014 Carlosem Andresem a 150 dalšími navrhovateli proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-15/10, Andres a další v. ECB. 27

2014/C 159/39	Věc T-131/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2014 Catherine Teughels proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-117/11, Teughels v. Komise	29
2014/C 159/40	Věc T-138/14: Žaloba podaná dne 27. února 2014 – Chart v. ESVČ.	30
2014/C 159/41	Věc T-149/14: Žaloba podaná dne 5. března 2014 – Anastasiou v. Komise a ECB.	31
2014/C 159/42	Věc T-150/14: Žaloba podaná dne 5. března 2014 – Pavlides v. Komise a ECB.	31
2014/C 159/43	Věc T-151/14: Žaloba podaná dne 5. března 2014 – Vassiliou v. Komise a ECB	32
2014/C 159/44	Věc T-152/14: Žaloba podaná dne 5. března 2014 – Medilab v. Komise a ECB.	32
2014/C 159/45	Věc T-157/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – JingAo Solar a další v. Rada	33
2014/C 159/46	Věc T-158/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – JingAo Solar a další v. Rada	34
2014/C 159/47	Věc T-182/14: Žaloba podaná dne 19. března 2014 – Marzocchi Pompe v. OHIM – Settima Flow Mechanisms (ELIKA)	34
2014/C 159/48	Věc T-198/14: Žaloba podaná dne 24. března 2014 – 100% Capri Italia v. OHIM– Cantoni ITC (100% Capri).	35
2014/C 159/49	Věc T-199/14: Žaloba podaná dne 28. března 2014 – Vanbreda Risk & Benefits v. Komise.	36
2014/C 159/50	Věc T-161/11: Usnesení Tribunálu ze dne 24. března 2014 – High Tech v. OHIM – Vitra Collections (Tvar židle)	37

Soud pro veřejnou službu

2014/C 159/51	Věc F-81/12: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. dubna 2014 – Nieminen v. Rada „Veřejná služba — Povýšení — Povyšovací řízení 2010 — Povyšovací řízení 2011 — Rozhodnutí nepovýšit žalobce — Povinnost uvést odůvodnění — Srovnávací přezkum zásluh — Administrátoři v jazykové funkční skupině a administrátoři v jiných funkčních skupinách — Kvóty pro povýšení — Konstantní trvání zásluh“	38
2014/C 159/52	Věc F-16/13: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. dubna 2014 – Camacho-Fernandes v. Komise „Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Článek 73 služebního řádu — Nemoc z povolání — Vystavení azbestu a jiným látkám — Lékařská komise — Neuznání profesního původu nemoci, jež způsobila smrt úředníka — Soulad posudku lékařské komise se stanovenými pravidly — Zásada kolegiality — Zadání — Odůvodnění — Zásada rovného zacházení“	38
2014/C 159/53	Věc F-59/13: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 9. dubna 2014 – Rouffaud v. ESVČ „Veřejná služba — Smluvní zaměstnanec pro pomocné práce — Překvalifikování smlouvy — Postup před zahájením soudního řízení — Pravidlo shody — Změna důvodu námítky“	39
2014/C 159/54	Věc F-87/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 9. dubna 2014 – Colart a další v. Parlament „Veřejná služba — Zastoupení zaměstnanců — Rámcová dohoda mezi Parlamentem a odborovými nebo profesními organizacemi orgánu — Výkonný výbor odborů — Spor uvnitř odborů ohledně legitimacy a totožnosti osob tvořících výkonný výbor — Přístupová práva k e-mailové schránce, kterou odborům poskytl orgán — Odmítnutí orgánu obnovit přístupová práva k e-mailové schránce či zrušit veškerá přístupová práva k ní — Aktivní legitimace — Zjevná nepřipustnost“	39

2014/C 159/55	Věc F-118/07: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 10. dubna 2014 – Strack v. Komise	40
2014/C 159/56	Věc F-61/09: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 10. dubna 2014 – Strack v. Komise	40

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2014/C 159/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 151, 19.5.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 142, 12.5.2014

Úř. věst. C 135, 5.5.2014

Úř. věst. C 129, 28.4.2014

Úř. věst. C 112, 14.4.2014

Úř. věst. C 102, 7.4.2014

Úř. věst. C 93, 29.3.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené království) – Felixstowe Dock and Railway Company Ltd a další v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-80/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Korporační daň — Daňová úleva — Skupiny společností a konsorcia — Vnitrostátní právní předpisy umožňující převedení ztrát mezi společností, která je členem konsorcia, a společností, která je členem skupiny, jež jsou mezi sebou propojeny prostřednictvím ‚propojující společnosti‘, která je zároveň členem dané skupiny i daného konsorcia — Podmínka, aby ‚propojující společnost‘ byla rezidentem — Diskriminace podle místa sídla společnosti — Mateřská zastřešující společnost skupiny, která je usazena ve třetím státě a která prostřednictvím společností usazených ve třetích státech vlastní společnosti usilující o vzájemné převádění ztrát“

(2014/C 159/02)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Felixstowe Dock and Railway Company Ltd, Savers Health and Beauty Ltd, Walton Container Terminal Ltd, WPCS (UK) Finance Ltd, AS Watson card Services (UK) Ltd, Hutchison Whampoa (Europe) Ltd, Kruidvat UK Ltd, Superdrug Stores plc

Žalovaná: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Výklad článků 49 SFEU a 54 SFEU – Svoboda usazování – Daňové právní předpisy – Daň z příjmů právnických osob – Daňová úleva – Vnitrostátní právní předpisy umožňující převedení ztrát generovaných společností usazenou ve Spojeném království, která je členem konsorcia, na společnost usazenou v tomto členském státě, která je členem skupiny podniků, pod podmínkou, že jsou tyto dvě společnosti propojeny prostřednictvím propojující společnosti, která je zároveň členem skupiny podniků i konsorcia – Propojující společnost, která musí být usazená ve Spojeném království nebo vykonávat obchodní činnost ve Spojeném království prostřednictvím zde usazené stálé provozovny

Výrok

Články 49 SFEU a 54 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které připouštějí možnost, aby na společnost-rezidenta, která je členem skupiny, byly převedeny ztráty generované jinou společností-rezidentem, která je členem konsorcia, jestliže je i „propojující společnost“, která je zároveň členem této skupiny i tohoto konsorcia, rezidentem v uvedeném členském státě, bez ohledu na to, kde jsou rezidenty společnosti, jež samy nebo prostřednictvím zprostředkovatelských společností vlastní kapitál propojující společnosti a ostatních společností dotčených převáděním ztrát, ale které vylučují takovou možnost v případě, že propojující společnost je usazena v jiném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 23.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Evropská komise v. Nizozemské království, ING Groep NV, Nederlandsche Bank NV

(Věc C-224/12 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Finanční odvětví — Vážná porucha v hospodářství členského státu — Státní podpora ve prospěch bankovní skupiny — Forma — Kapitálový vklad v rámci plánu restrukturalizace — Rozhodnutí — Slučitelnost podpory se společným trhem — Podmínky — Změna podmínek zpětného splacení podpory — Kritérium soukromého investora“

(2014/C 159/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, S. Noë a H. van Vliet, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Nizozemské království (zástupci: M. de Ree, C. Wissels a J. Langer, zmocněnci, ve spolupráci s P. Glazenerem, advocaat), ING Groep NV (zástupci: O. W. Brouwer a J. Blockx, advocaten, jakož i M. O'Regan, solicitor), De Nederlandsche Bank NV (zástupci: S. Verschuur a H. Gornall, advocaten, jakož i M. Petite, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) ze dne 2. března 2012 – Nizozemsko a ING Groep v. Komise (spojené věci T-29/10 a T-33/10), kterým Tribunál vyhověl návrhům na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2010/608/ES ze dne 18. listopadu 2009 o státní podpoře C 10/09 (ex N 138/09), kterou Nizozemsko poskytlo pro záložní facilitu pro nelikvidní aktiva a plán restrukturalizace podniku ING (Úř. věst. 2010, L 274, s. 139)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropská komise nahradí náklady řízení.
- 3) De Nederlandsche Bank NV ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 258, 25.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Cascina Tre Pini s.s. v. Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo

(Věc C-301/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Směrnice 92/43/EHS — Lokality významné pro Společenství — Přezkum statusu takové lokality v případě, že došlo k znečištění nebo zhoršení životního prostředí — Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost, aby dotyčné osoby o takový přezkum požádaly — Přiznání diskreční pravomoci vnitrostátním orgánům k tomu, aby z vlastního podnětu zahájily řízení o přezkumu uvedeného statusu“

(2014/C 159/04)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Cascina Tre Pini s.s.

Žalovaní: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Consiglio di Stato – Výklad článků 9 a 10 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102) – Lokality významné pro Společenství (LVS) – Změna klasifikace LVS v případě výskytu fenoménu znečištění nebo poškození životního prostředí – Vnitrostátní právní předpisy, které nestanoví možnost dotyčných osob navrhnout takovou změnu – Přiznání diskreční pravomoci příslušným orgánům, pokud jde o zahájení řízení o změně klasifikace LVS z vlastního podnětu – Neprovedení pravidelného hodnocení podmínek pro změnu klasifikace LVS – Neexistence povinnosti informovat dotyčné osoby o takovém řízení.

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 a články 9 a 11 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ve znění aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, musí být vykládány v tom smyslu, že příslušné orgány členského státu jsou povinny Evropské komisi navrhnout zrušení klasifikace lokality zapsané na seznam lokalit významných pro Společenství, pokud těmto orgánům byla předložena žádost vlastníka pozemku zahrnutého do této lokality, který tvrdí, že došlo ke znehodnocení životního prostředí této lokality, jestliže je tato žádost založena na skutečnosti, že navzdory dodržení ustanovení čl. 6 odst. 2 až 4 této směrnice ve znění pozdějších změn již uvedená lokalita s konečnou platností nemůže přispět k ochraně přirozených stanovišť, jakož i volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, nebo k vytvoření sítě Natura 2000.
- 2) Článek 4 odst. 1 a články 9 a 11 směrnice Rady 92/43 ze dne 21. května 1992 ve znění aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která přiznává pravomoc navrhnout úpravu seznamu lokalit významných pro Společenství výlučně územně samosprávným celkům, a nikoliv – alespoň podpůrně, pro případ nečinnosti těchto územně samosprávných celků – státu v rozsahu, v němž takové přiznání pravomocí zaručuje řádné uplatňování ustanovení uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 258, 25.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Hi Hotel HCF SARL v. Uwe Sporing

(Věc C-387/12) (¹)

„Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Mezinárodní příslušnost v oblasti deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti — Jednání, k němuž došlo v jednom členském státě, spočívající v účasti na protiprávním jednání, k němuž došlo na území druhého členského státu — Určení místa, kde došlo ke škodné události“

(2014/C 159/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalovaná: Hi Hotel HCF SARL

Žalobce: Uwe Spoering

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesgerichtshof – Výklad čl. 5 bodu 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) – Mezinárodní příslušnost v oblasti deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti – Jednání, k němuž došlo v prvním členském státě, spočívající v účasti na protiprávním jednání ve formě pomoci na území druhého členského státu – Určení místa vzniku škodné události

Výrok

Článek 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v případě více údajných původců tvrzené škody způsobené na majetkových autorských právech chráněných v členském státě, ve kterém se nachází soud rozhodující o žalobě, toto ustanovení neumožňuje založit na základě místa příčinné události škody příslušnost soudu, v jehož obvodu ten z údajných původců, jenž je žalován, nejednal, ale umožňuje založit příslušnost tohoto soudu na základě místa, kde tvrzená škoda vznikla, za podmínky, že tato škoda může nastat v obvodu soudu rozhodujícího o žalobě. V posledně uvedeném případě je tento soud příslušný pouze k rozhodnutí o škodě, která byla způsobena na území členského státu, ve kterém se uvedený soud nachází.

(¹) Úř. věst. C 343, 10.11.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-428/12) (¹)

„Nesplnění povinnosti státem — Články 34 SFEU a 36 SFEU — Opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu — Soukromá doplňková doprava zboží — První vozidlo ve vozovém parku podniku — Pravidla pro získání povolení k provozování silniční dopravy — Bezpečnost silničního provozu a ochrana životního prostředí“

(2014/C 159/06)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: I. Galindo Martin a G. Wilms, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupkyně: M. J. García-Valdecasas Dorrego a S. Centeno Huerta, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článků 34 SFEU a 36 SFEU – Vydávání povolení pro motorová vozidla – Vnitrostátní právní úprava, která k získání „povolení k provozování soukromé doplňkové dopravy“ vyžaduje, aby podnik měl ve vozovém parku alespoň jedno nákladní vozidlo, od jehož první registrace neuplynulo více než pět měsíců

Výrok

- 1) Španělské království tím, že v článku 31 vyhlášky FOM/734/2007 ze dne 20. března 2007, kterou se stanoví prováděcí pravidla k zákonu o uspořádání pozemní dopravy v oblasti vydávání povolení k přepravě zboží po silnicích, stanovilo v souvislosti s vozidly, jejichž maximální přípustná hmotnost přesahuje 3,5 tuny, podmínku, podle které má podnik k získání povolení k provozování soukromé doplňkové dopravy zboží povinnost mít ve vozovém parku alespoň jedno vozidlo, od jehož první registrace neuplynulo více než pět měsíců, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 34 SFEU.

- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 379, 8.12.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München – Německo) – Irmengard Weber v. Mechthilde Weber

(Věc C-438/12) (¹)

„Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 22 bod 1 — Výlučná pravomoc — Spory, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem — Povahy předkupního práva — Článek 27 odst. 1 — Překážka věci zahájené — Pojem ‚návrhy na zahájení řízení v téže věci mezi týmiž stranami‘ — Vztah mezi články 22 bod 1 a 27 odst. 1 — Článek 28 odst. 1 — Závislá řízení — Kritéria pro posouzení při rozhodování o přerušování řízení“

(2014/C 159/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobce: Irmengard Weber

Žalovaná: Mechthilde Weber

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Oberlandesgericht München – Výklad čl. 22 bod 1, článku 27 a 28, jakož i čl. 35 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1) – Překážka věci zahájené – Návrhy na zahájení řízení v téže věci, které byly podány u soudů různých členských států mezi týmiž stranami – Výklad pojmu „v téže věci“ a „mezi týmiž stranami“ – Situace, kdy první žalobu podala proti oběma účastníkům řízení třetí osoba, a druhou žalobu podal jeden z těchto účastníků řízení proti druhému účastníkovi řízení.

Výrok

- 1) Článek 22 bod 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že taková žaloba, jako je žaloba podaná k soudu jiného členského státu, již má být určeno, že nebylo řádně uplatněno věcné předkupní právo k nemovitosti, spadá do kategorie sporů, „jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem“.
- 2) Článek 27 odst. 1 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že před přerušением řízení na základě tohoto ustanovení musí soud, který zahájil řízení později, zkoumat, zda nebude případné rozhodnutí soudu ve věci samé, který zahájil řízení jako první, neuznáno v ostatních členských státech podle čl. 35 odst. 1 tohoto nařízení z důvodu nerespektování výlučné pravomoci podle článku 22 bodu 1 uvedeného nařízení.

(¹) Úř. věst. C 379, 8. 12. 2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „4finance“ UAB v. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Věc C-515/12) ⁽¹⁾

„Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Pyramidový program — Relevantnost případné platby spotřebitele za účelem získání odměny — Výklad pojmu, zaplatit“

(2014/C 159/08)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „4finance“ UAB

Žalovaní: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Výklad bodu 14 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 149, s. 22) – Pyramidový program umožňující spotřebiteli získat po uhrazení symbolické platby odměnu, která se odvíjí především od příchodu nových spotřebitelů, a nikoli od prodeje nebo spotřeby produktů – Dopad výše platby na kvalifikaci programu jakožto pyramidového programu – Význam podílu financování odměn z účastí nových spotřebitelů – Požadavek, aby tato odměna byla zcela nebo z velké části financována z příspěvků nových členů

Výrok

Příloha I bod 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) musí být vykládána v tom smyslu, že pyramidový program představuje obchodní praktiku nekalou za všech okolností pouze tehdy, vyžaduje-li takový program od spotřebitele, aby zaplatil jakoukoli částku za možnost získat odměnu, která závisí především na získávání nových spotřebitelů do programu, a nikoli na prodeji nebo spotřebě produktů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA v. Regione Campania (C-516 až C-518/12), Provincia di Napoli (C-516/12 a C-518/12)

(Spojené věci C-516/12 až C-518/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1191/69 — Veřejné služby v přepravě cestujících — Článek 4 — Žádost o zrušení závazku veřejné služby — Článek 6 — Právo na vyrovnání za finanční zátěž, která plyne z plnění závazku veřejné služby“

(2014/C 159/09)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Žalovaní: Regione Campania (C-516 až C-518/12), Provincia di Napoli (C-516/12 a C-518/12)

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce – Consiglio di Stato – Výklad článku 4 nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 156, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 19) – Právo soukromých podniků na vyrovnání za finanční zátěž, která plyne ze závazku veřejné služby – Dopravní podnik, který u příslušných orgánů nepodal žádost o zrušení závazku veřejné služby, který mu způsobuje hospodářské nevýhody – Závazek nespadající pod úkoly veřejné služby, který členské státy musejí zrušit

Výrok

Články 4 a 6 nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků vyplývajících z pojmu veřejné služby v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 1893/91 ze dne 20. června 1991, musí být vykládány v tom smyslu, že v případě závazků veřejné služby vzniklých před vstupem uvedeného nařízení v platnost je vznik práva na vyrovnání za finanční zátěž, která plyne z plnění takových závazků, podmíněn podáním žádosti o zrušení těchto závazků dotyčným podnikem, jakož i rozhodnutím příslušných orgánů o zachování nebo zrušení koncem stanoveného období uvedených závazků. Pokud jde naproti tomu o závazky veřejné služby vzniklé po tomto datu, vznik takového práva na vyrovnání těmto podmínkám nepodléhá.

(¹) Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Francouzská republika v. Evropská komise

(Věc C-559/12 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Podpora ve formě implicitní neomezené záruky poskytnuté společnosti La Poste, která vyplývá z jejího statusu veřejné instituce — Existence záruky — Zapojení státních zdrojů — Výhoda — Důkazní břemeno a míra dokazování“

(2014/C 159/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, D. Colas, J. Gstalter a J. Bousin, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a D. Grespan, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 20. září 2012, Francie v. Komise (T-154/10), kterým Tribunál zamítl žalobu podanou Francouzskou republikou, jejímž předmětem bylo zrušení rozhodnutí Komise 2010/605/EU ze dne 26. ledna 2010 o státní podpoře C 56/07 (dříve E 15/05), kterou Francie poskytla společnosti La Poste (Úř. věst. L 274, s. 1) – Podpora, kterou Francie údajně poskytla společnosti La Poste ve formě neomezené implicitní záruky vyplývající z jejího postavení veřejného subjektu průmyslové a obchodní povahy – Subjekt vyňatý z obecné právní úpravy reorganizace a likvidace podniků v obtížích – Existence výhody – Existence převodů státních zdrojů – Důkazní břemeno a míra dokazování – Přirovnání podmínek založení odpovědnosti státu k mechanismu záruky

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 2. 2. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Hauptzollamt Köln v. Kronos Titan GmbH (C-43/13), Hauptzollamt Krefeld v. Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13)

(Spojené věci C-43/13 a C-44/13) (¹)

„Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů — Produkty neuvedené ve směrnici 2003/96/ES — Pojem, obdobné palivo nebo pohonná hmota“

(2014/C 159/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Hauptzollamt Köln (C-43/13), Hauptzollamt Krefeld (C-44/13)

Žalované: Kronos Titan GmbH (C-43/13), Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13)

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesfinanzhof – Výklad čl. 2 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. s. 09/01, s. 405) – Zdaňování jiných energetických produktů než produktů, pro které je úroveň zdanění stanovena v této směrnici – Pojmy obdobné palivo nebo pohonná hmota – Možnost zdanit produkt použitý jako palivo sazbou určenou pro produkt, představující nejbližší chemickou sloučeninu, pokud je nejbližší výrobek zdaňován vyšší sazbou jakožto palivo, neboť může být využíván i jako pohonná hmota

Výrok

Podmínku uvedenou v čl. 2 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, podle které se energetické produkty jiné než produkty, pro které je úroveň zdanění stanovena v uvedené směrnici, zdaňují podle účelu použití sazbou v téže výši jako sazba pro obdobné palivo nebo pohonnou hmotu, je nutno vykládat v tom smyslu, že je nejprve nutno určit, zda je dotčený produkt využíván jako palivo či pohonná hmota, a poté zadruhé určit, jakou pohonnou hmotu či palivo uvedené v příslušné tabulce v příloze I této směrnice dotčený produkt účinně nahrazuje, pokud jde o jeho použití, nebo neexistují-li takové pohonné hmoty nebo paliva, které z uvedených pohonných hmot nebo paliv je mu podle své povahy a účelu nejbližší.

(¹) Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. dubna 2014 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-60/13) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Vlastní zdroje Unie — Rozhodnutí 2000/597/ES, Euratom — Článek 8 — Nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 — Články 2, 6 a 9 až 11 — Odmítnutí poskytnout Evropské unii vlastní zdroje — Nesprávné závazné informace o sazebním zařazení zboží — Dovozy čerstvého česneku jakožto zmrazeného česneku — Přičitatelnost pochybení vnitrostátním celním orgánům — Finanční odpovědnost členských států“

(2014/C 159/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Caeiros a L. Flynn, zmocněnci)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: S. Brighthouse a J. Beeko, zmocněnci, ve spolupráci s K. Beal, QC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU, článku 8 rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 253, s. 42; Zvl. vyd. 01/03, s. 200) a článků 2, 6, 9, 10 a 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 2000/597, ve znění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2028/2004 ze dne 16. listopadu 2004

Výrok

- 1) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že odmítlo poskytnout částku ve výši 20 061 462,11 liber šterlinků (GBP) odpovídající clům splatným z dovozů čerstvého česneku, jichž se týkala nesprávná závazná informace o sazebním zařazení zboží, porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 8 rozhodnutí Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství a z článků 2, 6 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 2000/597, ve znění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2028/2004 ze dne 16. listopadu 2004.
- 2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 141, 18. 5. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 3. dubna 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Thüringer Oberlandesgericht – Německo) – Udo Rätzke v. S+K Handels GmbH

(Věc C-319/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Energie — Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích televizních přijímačů — Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2010 — Povinnosti obchodníků — Televizní přijímač dodaný obchodníkovi bez tohoto štítku před začátkem použitelnosti nařízení — Povinnost obchodníka označit takový televizní přijímač energetickým štítkem od začátku použitelnosti nařízení a dodatečně si štítek obstarat“

(2014/C 159/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Thüringer Oberlandesgericht

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Udo Rätzke

Odpůrkyně: S+K Handels GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Thüringer Oberlandesgericht – Výklad čl. 4 písm. a) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích televizních přijímačů (Úř. věst. L 314, s. 64) – Působnost *ratione temporis* – Povinnost obchodníka zajistit, aby každý televizní přijímač v prodejně byl označen štítkem označujícím třídu energetické účinnosti poskytnutým dodavatelem – Televizní přijímače dodané dodavatelem bez energetického štítku před počátkem účinnosti nařízení

Výrok

Článek 4 písm. a) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích televizních přijímačů, musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost obchodníků zajistit, aby každý televizní přijímač byl v místě prodeje označen energetickým štítkem poskytnutým dodavatelem podle čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení, se vztahuje pouze na televizní přijímače, které byly uvedeny na trh, tj. byly výrobcem poprvé uvedeny do prodejního řetězce za účelem distribuce, ode dne 30. listopadu 2011.

(¹) Úř. věst. C 260, 7.9.2013.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Poitiers (Francie) dne 25. října 2013 – trestní řízení proti Jean-Paul Grimal

(Věc C-550/13)

(2014/C 159/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Poitiers

Účastník původního řízení

Jean-Paul Grimal

Usnesením ze dne 19. března 2014 prohlásil Soudní dvůr (desátý senát) žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za zjevně nepřípustnou.

Žaloba podaná dne 10. ledna 2014 – Evropská komise v. Republika Malta

(Věc C-12/14)

(2014/C 159/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Mifsud-Bonnici, D. Martin, zmocněnci)

Žalovaná: Republika Malta

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Maltská republika tím, že snížila maltské starobní důchody o částku důchodu ve veřejné službě Spojeného království ve smyslu The Principal Civil Service Pension Scheme resp. The National Health Service Pension Scheme nebo The Armed Forces Pension Scheme 1975 ve vztahu k The Royal Air Force, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 46b nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ⁽¹⁾ ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a na jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění nařízení č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 ⁽²⁾ a článku 54 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽³⁾ ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení
- uložit Republice Malta náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že Malta tím, že krátila zákonné maltské starobní důchody o důchody ve veřejné službě přiznané podle právní úpravy jiného členského státu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z nařízení 1408/71 a 883/2004. Komise zastává stanovisko, že starobní důchodové systémy Spojeného království se zakládají na právních předpisech a proto patří do působnosti uvedených nařízení. Tato nařízení zakazují krácení maltského starobního důchodu o částku důchodu ve veřejné službě Spojeného království. Mezi Spojeným královstvím a Maltou nebyla uzavřena žádná úmluva o sociálním zabezpečení ohledně důchodu ve veřejné službě Spojeného království a Malta není uvedena ani v žádné z příloh nařízení 1408/71 nebo 883/2004, takže nejsou splněny podmínky stanovené těmito nařízeními pro další uplatňování dohod o sociálním zabezpečení.

Vzhledem k tomu, že důchodový systém ve veřejné službě Spojeného království spadá do působnosti těchto nařízení, čl. 46b odst. 1 nařízení 1408/71 a čl. 54 odst. 1 nařízení 883/2004 zakazují použití pravidla předcházení souběhu nároků, jako je oddíl 56 maltského Social Security Act.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/001, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. L 28, s. 1

⁽³⁾ Úř. věst. L 166, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 6. března 2014 – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG v. Finanzamt Nordenham

(Věc C-108/14)

(2014/C 159/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG

Žalovaný: Finanzamt Nordenham

Předběžné otázky

- 1) Podle jaké metody výpočtu je třeba vypočítat (částečný) odpočet daně holdingové společnosti z plnění na vstupu v souvislosti se e zvýšením kapitálu za účelem získání podílů v dceřiných společnostech, pokud holdingová společnost později (jak bylo od počátku zamýšleno) poskytuje těmto společnostem různé služby podléhající dani?

- 2) Brání ustanovení o sloučení více osob do jedné osoby povinné k dani v čl. 4 odst. 4 druhém pododstavci šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě, podle které (zprv) může být začleněna do podniku jiné osoby povinné k dani (tzv. „daňový subjekt“) pouze právnická osoba – nikoli však osobní společnost – a která (zadruhé) předpokládá, že tato právnická osoba je finančně, hospodářsky a organizačně (ve smyslu vztahu nadřazenosti a podřazenosti) „začleněna do podniku daňového subjektu“?
- 3) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku: Může se osoba povinná k dani odvolávat přímo na čl. 4 odst. 4 druhý pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 6. března 2014 –
Finanzamt Hamburg-Mitte v. Marenave Schiffahrts AG**

(Věc C-109/14)

(2014/C 159/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Hamburg-Mitte

Žalovaná: Marenave Schiffahrts AG

Předběžné otázky

- 1) Podle jaké metody výpočtu je třeba vypočítat (částečný) odpočet daně holdingové společnosti z plnění na vstupu v souvislosti se e zvýšením kapitálu za účelem získání podílů v dceřiných společnostech, pokud holdingová společnost později (jak bylo od počátku zamýšleno) poskytuje těmto společnostem různé služby podléhající dani?
- 2) Brání ustanovení o sloučení více osob do jedné osoby povinné k dani v čl. 4 odst. 4 druhém pododstavci šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě, podle které (zprv) může být začleněna do podniku jiné osoby povinné k dani (tzv. „daňový subjekt“) pouze právnická osoba – nikoli však osobní společnost – a která (zadruhé) předpokládá, že tato právnická osoba je finančně, hospodářsky a organizačně (ve smyslu vztahu nadřazenosti a podřazenosti) „začleněna do podniku daňového subjektu“?
- 3) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku: Může se osoba povinná k dani odvolávat přímo na čl. 4 odst. 4 druhý pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne
12. března 2014 – Henricus Cornelis Maria Niessen a další v. Condor Flugdienst GmbH**

(Věc C-119/14)

(2014/C 159/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci původního řízení

Žalobci: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angeliqne Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Předběžné otázky

- 1) Je nutno zásahy třetích osob, které jednají na vlastní odpovědnost a na které byly přeneseny úlohy, jež jsou součástí provozu leteckého dopravce, považovat za mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 ⁽¹⁾?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je při tomto posuzování relevantní, kým (leteckou společností, provozovatelem letiště atd.) byla třetí osoba pověřena?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Španělsko) dne 14. března 2014 – Aktiv Kapital Portfolio Investment v. Angel Luis Egea Torregrosa

(Věc C-122/14)

(2014/C 159/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Žalovaný: Angel Luis Egea Torregrosa

Předběžné otázky

Musí se směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je španělský právní řád, který neumožňuje, aby byl *in limine litis* v následném řízení o výkonu rozhodnutí z úřední povinnosti přezkoumán soudní exekuční titul – usnesení vydané soudem, jímž se ukončuje řízení o vydání platebního rozkazu z důvodu nepodání námítky – a existence zneužívajících klauzulí ve smlouvě, na jejímž základě bylo vydáno uvedené usnesení, jehož výkon je požadován, neboť podle vnitrostátního práva – článků 551 a 552 LEC ve spojení s čl. 816 odst. 2 LEC – existuje v takovémto případě překážka věci pravomocně rozsouzené?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšská republika) dne 18. března 2014 – Andrejs Surmačs v. Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Věc C-127/14)

(2014/C 159/20)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobce: Andrejs Surmačs

Žalovaný: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Předběžné otázky

- 1) Má být bod 7 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES⁽¹⁾ o systémech pojištění vkladů, v němž je uveden výčet osob, které mají být považovány za osoby vázané na dotčenou úvěrovou instituci, jimž má být odejmut nárok na vyplacení pojistné náhrady, vykládán v tom smyslu, že tento výčet je vyčerpávající?
- 2) Lze považovat za vedoucího pracovníka úvěrové instituce nebo za jinou z osob uvedených v bodě 7 přílohy I směrnice osobu, která má v souladu s popisem pracovní pozice, kterou zastává, právo zajišťovat plánování, koordinaci a dohled v určité oblasti činnosti úvěrové instituce nebo v rámci plnění určitých konkrétních úkolů, nikoliv však v souvislosti s celou činností úvěrové instituce, a která není oprávněna vydávat příkazy nebo přijímat rozhodnutí, která jsou pro ostatní osoby závazná? Má přitom být zohledněn obsah dané oblasti činnosti úvěrové instituce, popřípadě obsah konkrétních úkolů?
- 3) Má se bod 7 přílohy I směrnice vykládat v tom smyslu, že členský stát je oprávněn odejmut nárok na vyplacení pojistné náhrady osobě, která v souladu s právy a povinnostmi, jež jsou uvedeny v popisu pracovní pozice, kterou tato osoba zastává, nemůže být považována za vedoucího pracovníka, avšak přesto má de facto značný vliv na přijímání rozhodnutí vedoucích pracovníků úvěrové instituce nebo osob, které jsou za tuto instituci osobně odpovědné? Může být v tomto ohledu považován za relevantní také vliv, který je pouze neformální a vyplývá z vážnosti dané osoby, z jejich schopností nebo z jejich znalostí činnosti úvěrové instituce?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, s. 5.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. března 2014 – Staatssecretaris van Financiën v. Het Oudeland Beheer BV

(Věc C-128/14)

(2014/C 159/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Staatssecretaris van Financiën

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Het Oudeland Beheer BV

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 11 část A odst. 1 písm. b) šesté směrnice⁽¹⁾ tak, že u dodání ve smyslu čl. 5 odst. 7 písm. a) šesté směrnice nepatří k základu daně nákladová cena pozemků nebo jiných materiálů, za které osoba povinná k dani zaplatila DPH při jejich nabytí – v projednávaném případě na základě zřízení věcného práva na užívání nemovité věci? Je tomu jinak, pokud osoba povinná k dani odečetla při pořízení věci tuto DPH na základě vnitrostátních právních předpisů – nezávisle na tom, zda jsou tyto právní předpisy v souladu s šestou směrnicí?
- 2) Je třeba v případě, jako je projednávaný případ, ve kterém došlo k nabytí pozemku s rozestavěnou budovou v souvislosti se zřízením věcného práva ve smyslu čl. 5 odst. 3 písm. b) šesté směrnice, vykládat čl. 11 část A odst. 1 písm. b) této směrnice v tom smyslu, že hodnota dědičného nájmu, tzn. hodnota částek, které je třeba ročně uhradit během doby platnosti nebo také během zbývající doby platnosti věcného práva, náleží k základu daně dodání ve smyslu čl. 5 odst. 7 písm. a) šesté směrnice?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žaloba podaná dne 20. března 2014 – Evropská komise v. Belgické království**(Věc C-130/14)**

(2014/C 159/22)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: W. Mölls, J.-F. Brakeland, zmocněnci)*Žalovaný:* Belgické království**Návrhová žádání žalobkyně**

- určit, že Belgické království tím, že zachovalo v platnosti předpisy odmítající poplatníkům nerezidentům, jejichž příjmy byly výhradně nebo téměř výhradně získané v Belgii (ve Valonském regionu), výhodu snížení daně z příjmu fyzických osob přiznanou poplatníkům rezidentům s bydlištěm ve Valonském regionu na základě dekrety ze dne 3. dubna 2009 o zřízení Valonského investičního fondu (Caisse d'Investissement de Wallonie) a o snížení daně z příjmu fyzických osob, pokud tyto osoby upíší akcie nebo dluhopisy tohoto fondu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 28 Dohody o Evropském hospodářském prostoru,
- uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dekretem Valonského regionu ze dne 3. dubna 2009 se snížená daň z důvodu upsání akcií nebo dluhopisů vydaných Valonským investičním fondem přiznává jen obyvatelům regionu Valonsko. Komise tvrdí, že takové ustanovení představuje diskriminaci vůči poplatníkům nerezidentům, jejichž příjmy byly výhradně nebo téměř výhradně získány v Belgii. V důsledku toho je neslučitelný s články 45 SFEU a 28 Dohody o Evropském hospodářském prostoru, jak jsou vyloženy Soudní dvůr ve věcech Schumacker ⁽¹⁾ a Wielockx ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozsudek Schumacker, C-279/93, EU:C:1995:31.

⁽²⁾ Rozsudek Wielockx, C-80/94, EU:C:1995:271.

Žaloba podaná dne 21. března 2014 – Evropská komise v. Spolková republika Německo**(Věc C-137/14)**

(2014/C 159/23)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: C. Hermes a G. Wilms, zplnomocnění zástupci)*Žalovaná:* Spolková republika Německo**Návrhová žádání žalobkyně**

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr určil, že Spolková republika Německo tím, že nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 směrnice 2011/92 a z článku 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) ⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 2010/75“).

- nepovažovala ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽²⁾ (dále jen „směrnice 2011/92“) za ustanovení přiznávající subjektivní práva, a upřela tak jednotlivcům možnost obracet se na soud [§ 113 odst. 1 Verwaltungsverfahrgesetz (zákon o správním řízení, dále jen „VwVfG“)],
- omezila důvody zrušení rozhodnutí z důvodu procesních pochybení pouze na úplnou absenci posouzení vlivů na životní prostředí a na absenci požadovaného předběžného posouzení [§ 4 odst. 1 Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz (zákon o doplnění právních předpisů o opravných prostředcích v otázkách ochrany životního prostředí, dále jen „UmwRG“) a na případy, v nichž žalobce prokáže, že procesní pochybení vedlo k přijetí rozhodnutí (§ 46 VwVfG) a ovlivnilo jeho právní postavení,
- omezila možnost podání žaloby a rozsah soudního přezkumu na námitky podané během lhůty pro podání námitek ve správním řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí (§ 2 odst. 3 UmwRG a § 73 odst. 6 VwVfG),
- v řízeních zahájených po 25. červnu 2005 a skončených před 12. květnem 2011 omezila právo organizací na ochranu životního prostředí na podání žaloby na právní předpisy přiznávající práva jednotlivcům (§ 2 odst. 1 ve spojení s § 5 odst. 1 UmwRG),
- v řízeních zahájených po 25. červnu 2005 a skončených před 12. květnem 2011 omezila rozsah soudního přezkumu opravných prostředků organizací na ochranu životního prostředí na podání žaloby na právní předpisy přiznávající práva jednotlivcům (tehdejší znění § 2 odst. 1 ve spojení s § 5 odst. 1 UmwRG),
- z působnosti UmwRG obecně vyloučila všechna správní řízení zahájená před 25. květnem 2005 (§ 5 odst. 1 UmwRG),

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně v podstatě uvádí následující žalobní důvody:

Žalovaná porušila časové i věcné hledisko povinnosti loajální spolupráce. Trvalo jí více než 18 měsíců, než splnila povinnosti plynoucí z rozsudku Soudního dvoru ze dne 12. května 2011, vydaného ve věci C-115/09⁽³⁾. Pravidla přijatá žalovanou jsou obsahově nedostatečná a v rozporu s výše uvedenou judikaturou i rozsudkem Soudního dvoru ve věci Altrip⁽⁴⁾.

Krom toho UmwRG vylučuje ze své časové působnosti řízení zahájená před vstupem směrnice v platnost.

Rozsáhlá omezení jsou obecně v rozporu s cílem směrnice 2011/92, kterým je zajištění širší právní ochrany v souladu s čl. 9 odst. 2 a 3 Aarhuské úmluvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ ABl. L 334, S. 17.

⁽³⁾ Rozsudek BUND, C-115/09, EU:C:2011:289.

⁽⁴⁾ Rozsudek Altrip, C-72/12, EU:C:2013:712.

Žaloba podaná dne 24. března 2014 – Evropská komise v. Bulharská republika

(Věc C-141/14)

(2014/C 159/24)

Jednací jazyk: bulharština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. White, P. Mihaylova, C. Hermes)

Žalovaná: Bulharská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr určil, že:

- Bulharská republika tím, že území důležitá pro ochranu ptactva plně nezahrnula do zvláštního chráněného území „Kaliakra“, neoznačila za zvláštní oblast ochrany počtem a rozlohou území nevhodnější pro ochranu biologických druhů podle přílohy I směrnice 2009/147/ES⁽¹⁾ a pro ochranu pravidelně se vyskytujících stěhovavých druhů, které nejsou uvedeny v příloze I moři v zeměpisné oblasti a pevniny, kde se použije směrnice 2009/147/ES. Bulharská republika proto nesplnila své povinnosti vyplývající z čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 2009/147/ES.
- Bulharská republika tím, že schválila projekty „AES Geo Enerdzhi“ OOD, „Uindteh“ OOD, „Brestiom“ OOD, „Disib“ OOD, „Eko Enerdzhi“ OOD a „Longman Investmant“ OOD v území důležitém pro ochranu ptactva „Kaliakra“, které nebylo označeno za zvláštní chráněné území, přestože se jako takové území mělo označit, nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 4 odst. 4 směrnice 2009/147/ES ve smyslu jejich výkladu Soudním dvorem Evropské unie ve věcech C-96/98 a C-374/98.
- Bulharská republika tím, že schválila uskutečnění projektů ve zvláštním chráněném území „Kaliakra“, v území evropského významu „Komplex Kaliakra“ a ve zvláštním chráněném území „Belite Skali“ („Kaliakra und pauar“ AD, „EVN Enertrag Kavarna“ OOD, „TSID-Atlas“ EOOD, „Vertikal-Petkov i s-ie“ OOD, golfové hřiště a lázně „Treyshan Klifs Golf end Spa Rezort“ OOD), nesplnila své povinnosti vyplývající z čl. 6 odst. 2 směrnice 92/43/EHS⁽²⁾ ve smyslu jejich výkladu Soudním dvorem Evropské unie ve věcech C-117/03 a C-244/05, protože nepřijala nezbytná opatření k předcházení zhoršení přírodních stanovišť a stanovišť biologických druhů, jakož i vyrušování druhů, pro něž byla tato území vyhrazena.
- Bulharská republika tím, že řádně nepřezkoumala kumulativní účinky projektů schválených v oblastech důležitých pro ochranu ptactva, které nebyly označeny jako zvláštní oblast ochrany „Kaliakra“ („AES Geo Enerdzhi“ OOD, „Uindteh“ OOD, „Brestiom“ OOD, „Disib“ OOD, „Eko Enerdzhi“ OOD a „Longman Investmant“ OOD), nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 2 odst. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 2 a 3 a z přílohy III bod 1 písm. b) směrnice 2011/92/EU⁽³⁾.
- Bulharské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Bulharská republika území „Kaliakra“ neoznačila jako zvláštní chráněné území až po hranice území důležitého pro ochranu ptactva „Kaliakra“, což představuje porušení směrnice o ochraně ptáků.

Bulharská republika tím, že schválila řadu projektů pro hospodářské činnosti ve zvláštním chráněném území „Kaliakra“, ve zvláštním chráněném území „BELITA skali“ a v území evropského významu „Komplex Kaliakra“, porušila směrnici o ochraně ptáků, směrnici o stanovištích a směrnici o posuzování vlivů projektů na životní prostředí, protože dopustila zničení nebo podstatné zhoršení preferovaných jedinečných přírodních stanovišť a stanovišť druhů, jakož i vyrušování druhů a nezhlednila kumulativní účinky velkého počtu projektů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, s. 7).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 26, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. března 2014 – Evropská komise v. Bulharská republika**(Věc C-145/14)**

(2014/C 159/25)

*Jednací jazyk: bulharština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: S. Petrova a E. Sanfrutos Cano)*Žalovaná:* Bulharská republika**Návrhová žádání žalobkyně**

- Určit, že Bulharská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k zabezpečení toho, aby stávající skládky mohly být v provozu i po 16. červenci 2009 pouze v případě, že splňují požadavky směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 14 této směrnice,
- uložit Bulharské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V odpovědích na odůvodněné stanovisko (poslední odpovědi pocházejí ze 16. července 2013 a z 10. února 2014) bulharské orgány uvedly, že je v současnosti v Bulharsku provozováno více než 100 skládek, které nesplňují požadavky článku 14 směrnice 1999/31.

Komise proto považuje za nutné podat žalobu k Soudnímu dvoru, aby tento soud určil, že Bulharská republika porušila uvedený právní předpis.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 182, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228.

Žaloba podaná dne 31. března 2014 – Evropská komise v. Lotyšská republika**(Věc C-151/14)**

(2014/C 159/26)

*Jednací jazyk: lotyšština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: I. Rubene a H. Stølbæk)*Žalovaná:* Lotyšská republika**Návrhová žádání žalobkyně***Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:*

- určil, že činnosti notáře v podobě, v jaké je v současné době vymezuje lotyšský právní řád, nelze považovat za činnosti, které jsou v členském státě spjaty s výkonem veřejné moci ve smyslu výjimky stanovené v čl. 51 prvním pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie, a v důsledku toho prohlásil, že právní předpisy Lotyšské republiky tím, že pro jmenování do funkce notáře stanoví podmínku státní příslušnosti, zavádějí diskriminaci na základě státní příslušnosti zakázanou článkem 49 Smlouvy;
- prohlásil, že Lotyšská republika tím, že pro jmenování do funkce notáře stanoví podmínku státní příslušnosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 Smlouvy;
- uložil Lotyšské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise se domnívá, že podmínka státní příslušnosti stanovená pro přístup k povolání notáře je diskriminační a představuje nepřiměřené omezení svobody usazování. Lotyšská republika tudíž nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Komise tvrdí, že funkce svěřené notářům právními předpisy Lotyšské republiky nejsou svou povahou spjaty s výkonem veřejné moci, takže podmínku státní příslušnosti stanovená pro přístup k povolání notáře nelze odůvodnit výjimkou stanovenou v článku 51 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. dubna 2014 SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 23. ledna 2014 ve věci T-384/09, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG a SKW Stahl-Metallurgie GmbH v. Evropská komise

(Věc C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG a SKW Stahl-Metallurgie GmbH (zástupci: Dr. A. Birnstiel a Dr. S. Janka, advokáti)

Další účastnice řízení: Gigaset AG a Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

- Zrušit napadený rozsudek v plném rozsahu v části, v níž zamítá návrhy účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek (navrhovatelek), a vyhovět v plném rozsahu návrhům vzneseným v prvním stupni,
- podpůrně, částečně zrušit napadený rozsudek,
- ještě podpůrněji, snížit *ex aequo et bono* výši pokut, které byly navrhovatelkám uloženy v čl. 2 písm. f) a g) rozhodnutí Evropské komise ze dne 22. července 2009,
- a ještě podpůrněji, zrušit napadený rozsudek a vrátit věc Tribunálu,
- uložit žalované v prvním stupni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky uplatňují v zásadě čtyři důvody kasačního opravného prostředku:

1. Rozsudek Tribunálu je stížen nesprávným právním posouzením a měl by být zrušen, jelikož nezohledňuje, že v rámci řízení o uložení pokuty žalovaná v prvním stupni porušila základní procesní práva navrhovatelek, mj. právo být vyslechnuta. Tím že Tribunál souhlasil s posouzením žalované v prvním stupni, porušil zásadu proporcionality a zákaz předčasného hodnocení důkazů.
2. Tribunál krom toho nezohlednil skutečnost, že žalovaná v prvním stupni svým rozhodnutím a pokutami uloženými několika skupinám odpovědných pracovníků uplatnila nesprávně článek 101 SFEU a porušila svoji povinnost uvést odůvodnění, uvedenou v článku 296 SFEU, takže i Tribunál vydal rozhodnutí obsahující nesprávné právní posouzení, pokud jde o uplatnění pojmu hospodářské jednotky a dosah zákonné povinnosti uvést odůvodnění.
3. Tribunál svým rozsudkem navíc porušil zásady jasnosti sankcí a personalitě trestů a sankcí, jelikož ponechal v platnosti rozhodnutí žalované v prvním stupni.

4. A konečně, navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že považoval doplňující argumenty navrhovatelek za nové, a tedy nepřipustné, argumenty, i když tyto uplatnily takové body již ve svém žalobním návrhu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. dubna 2014 Pesquierias Riveirenses, S.L. a další proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 7. února 2014 ve věci T-180/13, Pesquierías Riveirenses a další v. Rada

(Věc C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Pesquierias Riveirenses, S.L., Pesquera Campo de Marte, S.L., Pesquera Anpajo, S.L., Arrastreros del Barbanza, S.A., Martínez Pardavila e Hijos, S.L., Lijo Pesca, S.L., Frigoríficos Hermanos Vidal, S. A., Pesquera Boteira, S.L., Francisco Mariño Mos y Otros, C.B., Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, C.B., Marina Nalda, S. L., Portillo y Otros, S.L., Vidiña Pesca, S.L., Pesca Hermo, S.L., Pescados Oubiña Perez, S.L., Manuel Pena Graña, Campo Eder, S.L., Pesquera Laga, S.L., Pesquera Jalisco, S.L., Pesquera Jopitos, S.L., Pesca-Julimar, S.L. (zástupce: J. Tojeiro Sierto, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Zrušit usnesení Tribunálu, kterým byla určena nepřipustnost žaloby na neplatnost podané žalobkyněmi proti nařízení Rady (EU) č. 40/2013 ze dne 21. ledna 2013 ⁽¹⁾, a vydat nové usnesení, kterým bude žaloby prohlášena za přípustnou.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Existence bezprostředního dotčení – porušení článku 263 SFEU.

Čtvrtý odstavec článku 263 SFEU stanoví, že „každá fyzická nebo právnická osoba může [...] podat žalobu [...] proti právním aktům s obecnou působností, které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření“. Z tohoto pohledu jsou bezprostřední dotčení a nedostatek prováděcích opatření dva různé požadavky, a otázka státní diskreční pravomoci, která je podstatná pro určení bezprostředního dotčení napadeným aktem, je naopak nerelevantní pro určení, zda je vnitrostátní akt třeba považovat za „prováděcí opatření“ pro účely čtvrtého odstavce článku 263 SFEU.

Účastnice podávající kasační opravný prostředek mají za to, že jsou jasně bezprostředně dotčeny, jako majitelé rybářských lodí věnující se odlovu tresky modravé, daným nařízením, které stanoví a omezuje odlovy uvedeného druhu. Řízení populace tresky modravé provádí ročně EU prostřednictvím TAC (celkových přípustných odlovů) a podle účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek je stanovení uvedených TAC nesprávné, jelikož nezohledňuje nejnovější vědecká doporučení a v důsledku toho řízení populace tresky modravé jako populace jediného druhu, namísto populace různých druhů, vede k tomu, že TAC pro účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek jsou nižší než by měly být, kdyby se populace pro jih a pro sever řídily odděleně. Podle uvedeného stanovení TAC nelze udělit žádný pozdější příděl možností rybolovu ze strany států, ani změnit způsob řízení použitý pro jejich distribuci, neboť je prováděna na základě TAC původně stanovených EU, a v důsledku toho je jedinou možností či alternativou, kterou účastnice podávající kasační opravný prostředek mají k prokázání nesouladu při stanovení TAC či řízení rybích populací a rybolovu, obrátit se na unijní soudy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 40/2013 ze dne 21. ledna 2013, kterým se pro rok 2013 stanoví rybolovná práva ve vodách EU a rybolovná práva, jimiž disponují plavidla EU v některých vodách mimo EU, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací, na něž se vztahují mezinárodní jednání nebo dohody (Úř. věst. L 23, s. 54).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. dubna 2014 – ABN Amro Group v. Komise

(Věc T-319/11) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Finanční odvětví — Podpora určená k nápravě vážné poruchy v hospodářství některého členského státu — Článek 107 odst. 3 písm. b) SFEU — Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou s vnitřním trhem — Podmínky schválení podpory — Zákaz uskutečnit akvizice — Slučitelnost se sděleními Komise o podporách pro finanční odvětví v souvislosti s finanční krizí — Přiměřenost — Rovné zacházení — Zásada řádné správy — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na vlastnictví“

(2014/C 159/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ABN Amro Group NV (Amsterdam, Nizozemí) (zástupci: W. Knibbeler a P. van den Berg, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a S. Noë, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2011/823/EU ze dne 5. dubna 2011, o opatřeních C 11/2009 (ex NN 53b/2008, NN 2/2010 a N 19/2010) provedených Nizozemským státem ve prospěch skupiny ABN AMRO NV (vytvořené po spojení mezi Fortis Bank Nederland a ABN Amro N) (Úř. věst. L 333, s. 1)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) ABN Amro Group NV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2014 – Debonair Trading Internacional v. OHIM – Ibercosmetica (SÔ:UNIC)

(Věc T-356/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SÔ:UNIC — Starší slovní ochranné známky Společenství a starší národní slovní ochranná známka SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC a nezapsané slovní ochranné známky — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č 207/2009 — Nebezpečí záměny — Skupina ochranných známek — Článek 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009 — Pravidlo 15 odst. 2 písm. b) bod iii) nařízení (ES) č. 2868/95 — Přípustnost námitek“

(2014/C 159/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Debonair Trading Internacional Ld^a (Funchal, Madeira) (zástupce: T. Alkin, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Ibercosmetica, SA de CV (Mexiko, Mexiko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. června 2012 (věc R 1033/2011-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Debonair Trading Internacional Ld^a a Ibercosmetica, SA de CV.

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 4. června 2012 (věc R 1033/2011-4) se zrušuje v rozsahu, v němž odvolací senát zamítl jako nepřijatelné námitky ve vztahu k označením, kterých se, pokud jde o Spojené království a Irsko dovolávaly společnosti Debonair Trading Internacional Ld^a a Ibercosmetica, SA de CV, založené na čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství.
2. Ve zbývající části se žaloba zamítá.
3. Každý účastník řízení ponese vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 311, 13.10.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 4. dubna 2014 – Golam v. OHIM – Derby Cycle Werke (FOCUS extreme)

(Věc T-568/12) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství FOCUS extreme — Starší národní slovní ochranná známka FOCUS — Relativní důvod zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 159/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sofia Golam (Atény, Řecko) (zástupce: N. Trovas, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Derby Cycle Werke GmbH (Cloppenburg, Německo) (zástupce: U. Gedert, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 16. října 2014 (věc R 2327/2011-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Derby Cycle Werke GmbH a Sofií Golam

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Sofii Golam se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 63, 2.3.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. března 2014 – Frucona Košice v. Komise

(Věc T-11/07 RENV) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Lih a lihoviny — Odpuštění daňového dluhu v rámci vyrovnacího řízení — Rozhodnutí prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její navrácení — Zánik právního zájmu na podání žaloby — Rozhodnutí, kterým bylo zrušeno a nahrazeno napadené rozhodnutí — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 159/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovensko) (zástupci: K. Lasok, QC, J. Holmes, B. Hartnett, barristers, a O. Geiss, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: L. Armati a K. Walkerová, zmocněnkyně)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: St. Nicolaus – trade a.s. (Bratislava, Slovensko) (zástupce: N. Smaho, advokát)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2007/254/ES ze dne 7. června 2006 o státní podpoře C 25/2005 (ex NN 21/05) poskytnuté Slovenskou republikou ve prospěch společnosti Frucona Košice a.s. (Úř. věst. L 112, s. 14)

Výrok

- 1) *Ve věci samé není třeba rozhodnout.*
- 2) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Frucona Košice, a.s.*
- 3) *St. Nicolaus – trade a.s. ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 56, 10.3.2007.

Usnesení Tribunálu ze dne 27. března 2014 – Ecologistas en Acción v. Komise

(Věc T-603/11) ⁽¹⁾

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se realizace průmyslového projektu v oblasti chráněné na základě směrnice 92/43/EHS — Dokumenty pocházející z členského státu — Námitky vznesené členským státem — Částečné odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Výjimka týkající se ochrany soudního řízení — Informace o životním prostředí — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2014/C 159/33)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ecologistas en Acción-CODA (Madrid, Španělsko) (zástupce: J. Doreste Hernández, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Costa de Oliveira a I. Martínez del Peral, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Španělské království (zástupci: původně S. Centeno Huerta, poté M. J. García-Valdecasas Dorrego, abogados del Estado)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 23. září 2011, jímž byl žalobci odepřen přístup k několika dokumentům týkajícím se výstavby přístavu v Granadille (Tenerife, Španělsko), jež Komisi poskytly španělské orgány podle směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102)

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) *Ecologistas en Acción-CODA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*
- 3) *Španělské království ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. března 2014 – PAN Europe v. Komise

(Věc T-192/12) (¹)

„Žaloba na neplatnost — Životní prostředí — Prováděcí nařízení (EU) č. 1143/2011 o schválení účinné látky prochloraz — Žádost o vnitřní přezkum — Odmítnutí — Podmínky, jež musí organizace splnit, aby mohla podat žádost o vnitřní přezkum — Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti zjevně bez jakéhokoliv právního základu“

(2014/C 159/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brusel, Belgie) (zástupce: J. Rutteman, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně P. Oliver a P. Ondrůšek, poté P. Ondrůšek, J. Tomkin a L. Pignataro-Nolin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 9. března 2012, kterým byla jako nepřijatelná odmítnuta žádost žalobkyně o vnitřní přezkum prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1143/2011 ze dne 10. listopadu 2011, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh schvaluje účinná látka prochloraz, a mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 a rozhodnutí Komise 2008/934/ES (Úř. věst. L 293, s. 26).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

(¹) Úř. věst. C 194, 30.6.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. března 2014 – Donnici v. Parlament(Věc T-43/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na náhradu škody — Poslanci Evropského parlamentu — Ověření pověřovacích listin — Rozhodnutí Parlamentu, že mandát evropského poslance je neplatný — Zrušení rozhodnutí Parlamentu rozsudkem Soudního dvora — Žaloba, která je zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2014/C 159/35)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobce: Beniamino Donnici (Castrolibero, Itálie) (zástupci: V. Vallefucio a J.-M. Van Gysegem, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Lorenz a S. Seyr, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na náhradu, která údajně vznikla žalobci v důsledku přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. května 2007 o ověření jeho pověřovacích listin, které bylo zrušeno rozsudkem Soudního dvora ze dne 30. dubna 2009, Itálie a Donnici v. Parlament (C-393/07 a C-9/08, s. I-3679)

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Beniaminu Donnicimu se ukládá náhrada nákladů souvisejících s tímto řízením.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 79, 16.3.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 19. března 2014 – Club Hotel Loutraki a další v. Komise(Věc T-57/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Státní podpora — Provozování videoloterijních terminálů — Udělení výhradní licence Řeckou republikou — Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory — Dopis určený stěžovatelům — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřijatelnost“

(2014/C 159/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Club Hotel Loutraki AE (Loutraki, Řecko); Vivere Entertainment AE (Atény, Řecko); Theros International Gaming, Inc. (Patras, Řecko); Elliniko Casino Kerkyras (Atény); Casino Rodos (Rhodos, Řecko) a Porto Carras AE (Alimos, Řecko) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Afonso a P. J. Loewenthal, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Řecká republika (zástupce: E. M. Mamouna, zmocněnec) a Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Atény) (zástupci: původně K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitor, L. Van den Hende a M. Sánchez Rydelski, advokáti, poté M. Petite a A. Tomtsis, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí, které bylo obsaženo v dopise Komise ze dne 29. listopadu 2012 týkajícím se stížnosti žalobců ohledně státní podpory údajně přiznané řeckými orgány ve prospěch OPAP.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřipustná.
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos a Porto Carras AE ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP).
- 3) Řecká republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 114, 20.4.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. března 2014 – Adoriso a další v. Komise

(Věc T-321/13) (¹)

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Podpory poskytnuté bankám během krize — Rekapitalizace SNS Reaal a SNS Bank — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem — Vylastnění majitelů podřízených dluhopisů — Chybějící právní zájem na podání žaloby — Chybějící aktivní legitimace — Zjevná nepřipustnost“

(2014/C 159/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobci: Stefania Adoriso (Řím, Itálie) a 363 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze k usnesení (zástupci: F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani a D. Contini, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a P. J. Loewenthal, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2013) 1053 final ze dne 22. února 2013 o státní podpoře SA.35382 (2013/N) – Nizozemské království – Záchrana SNS Reaal 2013.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Stefanii Adoriso a 363 dalším žalobcům uvedeným v příloze se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 233, 10.8.2013.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2014 Carlosem Andresem a 150 dalšími navrhovateli proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-15/10, Andres a další v. ECB

(Věc T-129/14 P)

(2014/C 159/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlos Andres (Frankfurt nad Mohanem, Německo) a 150 dalších navrhovatelů (zástupce: L. Levi, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávajících kasační opravný prostředek (navrhovatelé) navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 11. prosince 2013 ve věci F-15/10,
- následně vyhověl návrhovým žádáním navrhovatelů uplatňovaným v prvním stupni, a tedy
 - zrušil výplatní pásky z června 2009 v rozsahu, v němž tyto pásky představují pro navrhovatele první provedení reformy důchodového režimu přijaté dne 4. května 2009 Radou guvernérů, jakož i zrušit v témže rozsahu všechny následující a budoucí výplatní pásky,
 - v případě potřeby zrušil rozhodnutí o zamítnutí žádostí o přezkum („administrative review“) a interních stížností („grievance procedure“) pocházející z 28. srpna a 17. prosince 2009,
 - a tudíž,
 - uložil odpůrkyni uhradit rozdíl v odměně a důchodu vyplývající z výše uvedeného rozhodnutí Rady guvernérů ze dne 4. května 2009 oproti použití předchozího důchodového režimu. Tento rozdíl v odměně a důchodu musí být navýšen o úroky z prodlení počítané od 15. června 2009 a následně od 15. každého měsíce a to až do úplného uhrazení závazků, přičemž tyto úroky budou stanoveny na úrovni sazby ECB navýšené o 3 body,
 - uložil odpůrkyni zaplatit náhradu újmy utrpěné z důvodu ztráty kupní síly, přičemž tato újma je předběžně odhadována *ex aequo et bono* na 1 % měsíční odměny každého navrhovatele,
 - uložil ECB náhradu veškerých nákladů řízení,
- uložil odpůrkyni náhradu veškerých nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládají navrhovatelé osm důvodů kasačního opravného prostředku.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 6.8 přílohy III pracovního řádu, porušení zásad legality a právní jistoty a porušení čl. 35 odst. 1 písm. e) jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení pravomocí dozorčího výboru, porušení přílohy III pracovního řádu a pravomocí dozorčího výboru, jakož i porušení zásady dobré víry.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení práva na konzultaci výboru zaměstnanců a dozorčího výboru, porušení zásady dobré víry, porušení článků 45 a 46 pracovního řádu, porušení memoranda o porozumění týkajícího se vztahů mezi Výkonnou radou a výborem zaměstnanců ECB, porušení přílohy III pracovního řádu a pravomocí dozorčího výboru, jakož i zkreslení spisu.
4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 6.3 důchodového plánu, porušení přezkumu odůvodnění rozhodnutí ze dne 4. května 2009, zkreslení spisu a porušení zásady řádné finanční správy.
5. Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení přezkumu zjevně nesprávného posouzení a zkreslení spisu.
6. Šestý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady proporcionality, porušení povinnosti uvést odůvodnění, zkreslení spisu a porušení důkazů.
7. Sedmý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nerespektování rozdílů mezi pracovním vztahem založeným smlouvou a pracovním vztahem založeným služebním řádem, porušení základních podmínek pracovního vztahu a porušení směrnice 91/533 (¹).

8. Osmý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení nabytých práv.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, s. 32; Zvl. vyd. 05/02, s. 3).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2014 Catherine Teughels proti rozsudku
vydanému dne 11. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-117/11, Teughels v. Komise**

(Věc T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Catherine Teughels (Epegem, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu napadený rozsudek vydaný dne 11. prosince 2013 plénem Soudu pro veřejnou službu Evropské unie, doručený telefaxem ze dne 11. prosince 2013, kterým byla zamítnuta žaloba podaná navrhovatelkou dne 8. listopadu 2011;
- posoudil meritorní stránku žaloby podané navrhovatelkou k Soudu pro veřejnou službu, rozhodl, že je opodstatněná, a v důsledku toho zrušil rozhodnutí, vůči nimž žaloba směřovala;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení na základě čl. 87 odst. 2 jednacího řádu, včetně nutných výdajů vynaložených v souvislosti s řízením, zejména výdajů na zřízení adresy pro účely doručování, výdajů na cestu a pobyt a odměn advokátů na základě čl. 91 písm. b) jednacího řádu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie a čl. 26 odst. 1 a 4 přílohy XIII uvedeného služebního řádu, z neresppektování nabytých práv, z porušení zásady právní jistoty a zásady zákazu zpětné účinnosti a z nedostatku odůvodnění. Navrhovatelka tvrdí, že:
 - Soud pro veřejnou službu (SVS) přiznal obecným prováděcím ustanovením z roku 2011 k článkům 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu týkajícím se převodu nároků na důchod zpětný účinek, když rozhodl, že při stanovování počtu roků služby započitatelných pro důchod, které dle důchodového režimu Společenství odpovídají pojistně matematické protihodnotě nároků na důchod navrhovatelky podle belgického důchodového režimu, byl OJ oprávněn použít obecná prováděcí ustanovení z roku 2011, neboť se navrhovatelka v okamžiku vstupu těchto ustanovení v platnost nenacházela v situaci „definitivně uzavřené“ ještě za platnosti obecných prováděcích ustanovení z roku 2004, a to proto, že nesouhlasila s návrhem výpočtu, který jí byl předtím předložen, i když byla žádost o převod nároků na důchod podána v listopadu 2009, nároky navrhovatelky se tak definitivně konkretizovaly v této době, a měly tedy být stanoveny na základě obecných prováděcích ustanovení z roku 2004;
 - SVS svou analýzu právně neodůvodnil a nevysvětlil, proč se ustanovení služebního řádu, kterých se navrhovatelka dovolávala ve své žalobě v řízení v prvním stupni, a zásady, které jsou v nich zakotveny, nemají v projednávané věci použít.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady právní jistoty a zásady „*patere legem quam ipse fecisti*“, z nerespektování nabytých práv, z nedostatku odůvodnění a z porušení platnosti a závaznosti každého individuálního správního aktu, a konkrétně rozhodnutí přijatého vůči navrhovatelce dne 29. června 2010. Navrhovatelka tvrdí, že:
- SVS neprávem rozhodl, že když obecná prováděcí ustanovení z roku 2011 vstoupila v platnost, nebyla situace navrhovatelky definitivně uzavřena podle obecných prováděcích ustanovení z roku 2004, neboť navrhovatelka „nevyjádřila formální souhlas ani nesouhlas“ s návrhem výpočtu, který jí byl předložen dne 29. června 2010, přestože byl tento návrh výpočtu opravdovým správním rozhodnutím, které mělo definitivní účinky pro práva navrhovatelky;
 - správa již nemohla jednostranně omezit práva vyplývající z návrhu výpočtu, který pro ni byl právně závazný;
 - SVS porušil zásadu, podle níž konečnost a závaznost jednostranného rozhodnutí Komise nezávisí na souhlasu jeho adresáta.

Žaloba podaná dne 27. února 2014 – Chart v. ESVČ

(Věc T-138/14)

(2014/C 159/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Randa Chart (Woluwé-Saint-Lambert, Belgie) (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uznal odpovědnost ESVČ za újmu, kterou žalobkyně utrpěla od října 2001 doposud z důvodu protiprávního jednání Delegation Evropské unie v Káhiře a ESVČ;
- a v důsledku toho ESVČ uložil:
 - zaplatit paní Chart částku 509 283,88 eur (pětsetdevěttisícdevětosmdesát tři eur a osmdesát osm centů) jako náhradu této újmy, přičemž tato částka může být během řízení zvýšena;
 - podpůrně zaplatit paní Chart částku 380 063,81 eur (třistaosmdesát tisíc šedesát tři eur a osmdesát jeden cent) jako náhradu újmy utrpěné od 30. října 2008, přičemž tato částka může být během řízení zvýšena;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, bývalá místní zaměstnankyně Delegation Evropské unie v Egyptě, se domáhá náhrady újmy, kterou údajně utrpěla v důsledku protiprávního jednání správy Evropské unie, které spočívalo v tom, že po ukončení jejího služebního poměru tato administrativa nepředložila orgánům sociálního zabezpečení egyptské administrativy potvrzení o skončení služby žalobkyně. Tato skutečnost brání žalobkyni v tom, aby se vrátila pracovat do Egypta.

Pokud jde o protiprávní jednání vytykané žalované, žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody vycházející z porušení zásady řádné správy, porušení zásady přiměřené lhůty, porušení egyptského použitelného práva a porušení práva na soukromí.

Žalobkyně tvrdí, že nečinnost žalované jí způsobila vážnou újmu a domáhá se náhrady jak majetkové, tak nemajetkové újmy.

Žaloba podaná dne 5. března 2014 – Anastasiou v. Komise a ECB

(Věc T-149/14)

(2014/C 159/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení*Žalobce:* Harry Anastasiou (Larnaca, Kypr) (zástupci: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)*Žalované:* Evropská centrální banka a Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

— uložil žalovaným náhradu škody podle článku 267 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce uvádí, že jednáním žalovaných pozbyl finančních prostředků na svém účtu, neboť společně s jeho bankou způsobily předčasné uplatnění nástroje Bail-in na jeho účet jako jedné z podmínek souvisejících s finanční pomocí poskytnutou Kypru dne 26. dubna 2013 podle článku 13 Smlouvy o Evropském mechanismu stability z roku 2012 z následujících důvodů: a) žalované „zjevně a závažným způsobem překročily meze“ své pravomoci jako orgánů EU podle čl. 136 odst. 3 SFEU; b) v rozporu s právem se vzdaly účinné kontroly svých funkcí jako orgánů EU; c) způsobily předčasné uplatnění nástroje Bail-in na účty Bank of Cyprus a Cyprus Popular Bank, přičemž tento nástroj nebyl přijat v souladu s unijním právem; d) uplatnily omezení pohybů finančních prostředků tím, že zabránily majitelům účtu, aby vybrali zůstatky svých účtů nebo je převedli do bezpečnějších bankovních institucí; e) učinily tak v rozporu se zásadami právní jistoty, rovnosti a lidskými právy.

Žaloba podaná dne 5. března 2014 – Pavlides v. Komise a ECB

(Věc T-150/14)

(2014/C 159/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení*Žalobce:* Constantinos Pavlides (Nicosia, Kypr) (zástupci: C. Paschalides, advokát, a A. Paschalides, právník)*Žalované:* Evropská centrální banka a Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

— uložil žalovaným, aby mu uhradily náhradu škody podle článku 268 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce tvrdí, že žalované způsobily, že byl připraven o peníze na svém bankovním účtu, jelikož způsobily předčasné uložení nástroje odepsání závazků na jeho vklad v bance jako součást podmíněnosti spojené s finanční pomocí poskytnuté Kypru dne 26. dubna 2013 podle článku 13 Smlouvy o Evropském mechanismu stability z roku 2012, a to následovně: a) žalované „zjevně a závažně překročily svou pravomoc“ jako orgánů EU podle čl. 136 odst. 3 SFEU; b) protiprávně se vzdaly účinného výkonu svých funkcí jako orgánů EU; c) způsobily předčasné uložení nástroje odepsání závazků u vkladů u Bank of Cyprus a Cyprus Popular Bank, které nebylo stanoveno právem EU; d) zavedly omezení na pohyb peněz, která znemožnila majitelům účtů vybrat nebo převést své finance do bezpečnějších institucí; a e) porušily tak zásady právní jistoty, rovnosti a lidská práva.

Žaloba podaná dne 5. března 2014 – Vassiliou v. Komise a ECB

(Věc T-151/14)

(2014/C 159/43)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Costas Vassiliou (Kinshasa, Demokratická republika Kongo) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce uvádí, že jednání žalovaných ho připravilo o peníze z jeho účtu, jelikož spolu s jeho bankou předčasně uplatnily na jeho účet nástroj odepsání závazků jako součást podmínek souvisejících s finanční pomocí poskytnutou Kypru dne 26. dubna 2013 podle článku 13 Smlouvy o zřízení Evropského mechanismu stability z roku 2012: a) žalované „zjevně a závažně překročily meze“ pravomocí orgánů EU podle čl. 136 odst. 3 SFEU, b) protiprávně přepustily kontrolu svých funkcí jako orgánů EU, c) předčasně spolu s Bank of Cyprus a Cyprus Popular Bank uplatnily na vklady nástroj odepsání závazků, který ještě nebyl součástí unijního práva, d) uplatnily omezení pohybu peněz, neboť zabránily majitelům vkladů v jejich výběru nebo v jejich převedení do bezpečnějších ústavů, e) svým jednáním porušily zásadu právní jistoty, zásadu rovného zacházení a lidská práva.

Žaloba podaná dne 5. března 2014 – Medilab v. Komise a ECB

(Věc T-152/14)

(2014/C 159/44)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Medilab Ltd (Nikósie, Kypr) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— uložil žalovaným, aby žalobkyni nahradily škodu na základě článku 268 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, že v důsledku jednání žalovaných přišla o finanční prostředky na svém účtu, jelikož na vklad v její bance předčasně uplatnily nástroj odpisu závazků (bail-in tool) jako součást podmínky související s finanční pomocí poskytnutou Kypru dne 26. dubna 2013 podle článku 13 smlouvy o evropském mechanismu stability z roku 2012, z těchto důvodů: a) žalované „zjevně a závažně překročily meze“ svých pravomocí jakožto unijních orgánů podle článku 136 pododstavce 3 SFEU; b) neoprávněně rezignovaly na účinnou kontrolu svých funkcí jakožto unijních orgánů; c) na vklady v Bank of Cyprus a Cyprus Popular Bank předčasně uplatnily nástroj odpisu závazků, aniž byl zakotven v unijním právu; d) omezily převody finančních prostředků tím, že majitelům účtů zabránily finanční prostředky vybrat či je převést na účty v bezpečnějších bankovních institucích; a e) svým jednáním porušily zásadu právní jistoty, zásadu rovnosti a lidská práva.

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – JingAo Solar a další v. Rada

(Věc T-157/14)

(2014/C 159/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Čína) Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd (Shanghai, Čína); Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd (Yangzhou, Čína); Hefei JA Solar Technology Co. Ltd (Hefei, Čína); Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd (Shanghai); a JA Solar GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: A. Willems, S. De Knop a J. Charles, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1238/2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 325, s. 1), v rozsahu, v němž se týká žalobkyň,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že orgány stanovením antidumpingových opatření na krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a hlavní komponenty odesílané z Čínské lidové republiky, ačkoliv v oznámení o zahájení řízení se uváděly pouze krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a hlavní komponenty pocházející z Čínské lidové republiky, porušily čl. 5 odst. 10 a odst. 11 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že orgány stanovením antidumpingových opatření na krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a hlavní komponenty, které nebyly předmětem antidumpingového šetření, porušily články 1 a 17 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že orgány uplatněním metody, která se vztahuje na netržní hospodářství, pro výpočet dumpingového rozpětí výrobků pocházejících ze zemí s tržním hospodářstvím porušily článek 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že orgány tím, že uskutečnily jediné vyšetřování pro dva odlišné výrobky (tj. krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a články), porušily čl. 1 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že orgány tím, že nepřezkoumaly žádosti žalobkyň o status podniku působícího v tržním hospodářství, porušily čl. 2 odst. 7 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 1225/2009.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, orgány tím, že zvláště nevyčíslily újmu způsobenou průmyslu Unie dumpingovým dovozem i ostatními známými okolnostmi, a v důsledku toho stanovily clo ve výši, která přesahuje to, co je nezbytné pro náhradu újmy průmyslu Unie způsobené dumpingovým dovozem, porušily článek 3 a čl. 9 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – JingAo Solar a další v. Rada**(Věc T-158/14)**

(2014/C 159/46)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobci: JingAo Solar Co. Ltd (Ningjin, Čína), Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd (Šanghaj, Čína), Yangzhou JA Solar Technology Co. Ltd (Yangzhou, Čína), Hefei JA Solar Technology Co. Ltd (Hefei, Čína), Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd (Šanghaj) a JA Solar GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: A. Willems, S. De Knop a J. Charles, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou,
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1239/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. vest. 2013, L 325, s. 66), v rozsahu, v němž se týká žalobkyň,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod spočívá v tom, že orgány porušily čl. 10 odst. 12 a čl. 10 odst. 13 nařízení Rady (ES) č. 597/2009, ⁽¹⁾ když uložily vyrovnávací opatření na krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty odesílané z Čínské lidové republiky, ačkoli oznámení o zahájení řízení uvádělo pouze krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty pocházející z Čínské lidové republiky.
2. Druhý žalobní důvod spočívá v tom, že orgány porušily články 1 a 27 nařízení Rady (ES) č. 597/2009, když uložily vyrovnávací opatření na krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty, jež nebyly předmětem antisubvenčního šetření.
3. Třetí žalobní důvod spočívá v tom, že orgány porušily článek 2 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 597/2009, když vedly jedno šetření pro dva rozdílné výrobky (tj. krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a články).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, s. 93).

Žaloba podaná dne 19. března 2014 – Marzocchi Pompe v. OHIM – Settima Flow Mechanisms (ELIKA)**(Věc T-182/14)**

(2014/C 159/47)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Marzocchi Pompe SpA (Casalecchio di Reno, Itálie) (zástupce: M. Bovesi, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Settima Flow Mechanisms (Grossolengo, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 20. prosince 2013 (věc R 428/2013-2) a prohlásil platnost ochranné známky ELIKA ve vztahu ke všem výrobkům, pro které byla zapsána;
- přijal jakékoliv další opatření, které Tribunál považuje za nezbytné;
- uložil OHIM náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před odvolacím senátem, včetně nákladů vynaložených Marzocchi Pompe SpA ve smyslu čl. 87 odst. 2 ve spojení s čl. 91 písm. b) a čl. 132 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Mezinárodní zápis s určením Evropské unie obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „ELIKA“ pro výrobky třídy 7 – ochranná známka Společenství č. 1 051 270

Majitelka ochranné známky Společenství: Marzocchi Pompe SpA

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Settima Flow Mechanisms

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Článek 52 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení neplatnosti ochranné známky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 207/2009

Žaloba podaná dne 24. března 2014 – 100% Capri Italia v. OHIM– Cantoni ITC (100% Capri)

(Věc T-198/14)

(2014/C 159/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: 100% Capri Italia Srl (Capri, Itálie) (zástupci: A. Perani, G. Ghisletti a F. Braga, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Cantoni ITC SpA (Milano, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 byl porušen, a v důsledku toho
- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 10. ledna 2014 ve věci R 2122/2012-2;
- uložil OHIM náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „100% Capri“ pro výrobky tříd 3, 18 a 25

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: *Cantoni ITC SpA*

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „CAPRI“ a národní slovní ochranná známka „CAPRI“ pro výrobky tříd 3, 18 a 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 28. března 2014 – Vanbreda Risk & Benefits v. Komise

(Věc T-199/14)

(2014/C 159/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vanbreda Risk & Benefits (Antverpy, Belgie) (zástupci: P. Teerlinck a P. de Bandt, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. ledna 2014 [Ref. Ares(2014)221245], kterým se Komise rozhodla nepřijmout nabídku společnosti VANBREDA RISK & BENEFITS SA pro část 1 zakázky 2013/S 155-269617 (výběrové řízení č. OIB.DR.2/PO/2013/062/591) a zakázku přidělit společnosti Marsh SA;
- uložil předložení dokumentů uvedených v kapitole III (organizační procesní opatření) této žaloby;
- určil mimosmluvní odpovědnost Komise a uložil Komisi, aby žalobkyni vyplatila částku 1 000 000 eur jako náhradu škody způsobené ztrátou příležitosti získat zakázku, ztrátou dobrého jména a údajnou morální újmu;
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Komise přidělila zakázku společnosti, která v rozporu se zadávací dokumentací připojila ke své nabídce dohodu/plnou moc, kterou se všichni pojišťitelé tvořící konsorcium zavazují ke společnému a nerozdílnému provádění zakázky, protiprávně.

Tento žalobní důvod se dělí na tři části vycházející z toho, že Komise:

- porušila zásadu rovnosti mezi uchazeči, čl. 111 odst. 5 a čl. 113 odst. 1 finančního nařízení⁽¹⁾, dále čl. 146 odst. 1 a 2, čl. 149 odst. 1 a čl. 158 odst. 1 a 3 prováděcího nařízení⁽²⁾, jakož i ustanovení zadávací dokumentace, a to tím, že nabídku společnosti Marsh prohlásila za konformní, ačkoli tato nabídka neobsahovala dohodu/plnou moc řádně podepsanou všemi pojišťiteli tvořícími konsorcium, jak stanoví zadávací dokumentace;
- porušila zásadu rovného zacházení s uchazeči, jakož i čl. 112 odst. 1 finančního nařízení a článek 160 prováděcího nařízení, a to tím, že společnost Marsh umožnila změnit její nabídku po uplynutí lhůty pro podání nabídek;

— porušila zásadu transparentnosti ve spojení s čl. 102 odst. 1 finančního nařízení, a to tím, že odmítla poskytnout přesnou odpověď na otázku žalobkyně, zda dohoda/plná moc byla řádně podepsána všemi pojistiteli tvořícími konsorcium Marsh a zda byl tento dokument přiložen k nabídce společnosti Marsh.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, s. 1).

Usnesení Tribunálu ze dne 24. března 2014 – High Tech v. OHIM – Vitra Collections (Tvar židle)

(Věc T-161/11) ⁽¹⁾

(2014/C 159/50)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 7.5.2011.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. dubna 2014 – Nieminen v. Rada

(Věc F-81/12) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Povýšení — Povyšovací řízení 2010 — Povyšovací řízení 2011 — Rozhodnutí nepovýšit žalobce — Povinnost uvést odůvodnění — Srovnávací přezkum zásluh — Administrátoři v jazykové funkční skupině a administrátoři v jiných funkčních skupinách — Kvóty pro povýšení — Konstantní trvání zásluh“

(2014/C 159/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Risto Nieminen (Kraainem, Belgie) (zástupci: původně C. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti, poté C. Abreu Caldas, S. Orlandi a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J. Herrmann a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí nepovýšit žalobce do platové třídy AD 12 za hodnotící období 2010 a 2011.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Risto Nieminen ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 29.9.2012, s. 34.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. dubna 2014 – Camacho-Fernandes v. Komise

(Věc F-16/13) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Sociální zabezpečení — Článek 73 služebního řádu — Nemoc z povolání — Vystavení azbestu a jiným látkám — Lékařská komise — Neuznání profesního původu nemoci, jež způsobila smrt úředníka — Soulad posudku lékařské komise se stanovenými pravidly — Zásada kolegiality — Zadání — Odůvodnění — Zásada rovného zacházení“

(2014/C 159/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ivo Camacho-Fernandes (Funchal, Portugalsko) (zástupce: N. Lhoest, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a V. Joris, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Společného systému zdravotního pojištění v rozsahu, v němž potvrzuje znění návrhu rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o uznání profesního původu nemoci, na niž manželka žalobce, bývalá úřednice, zemřela.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Ivo Camacho-Fernandes ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 13.4.2013, s. 40.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 9. dubna 2014 – Rouffaud v. ESVČ
(Věc F-59/13) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanec pro pomocné práce — Překvalifikování smlouvy — Postup před zahájením soudního řízení — Pravidlo shody — Změna důvodu námitky“

(2014/C 159/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Thierry Rouffaud (Ixelles, Belgie) (zástupci: původně A. Coolen, É. Marchal, S. Orlandi a D. Abreu Caldas, advokáti, poté S. Orlandi a D. Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt a M. Silva, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce, aby jeho po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou byly překvalifikovány na smlouvu na dobu neurčitou a aby doba odpracovaná v postavení smluvního zaměstnance pro pomocné práce byla uznána jako doba odpracovaná v postavení smluvního zaměstnance.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Thierry Rouffaud ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou službou pro vnější činnost.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 233, 10.8.2013, s. 14.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 9. dubna 2014 – Colart a další v. Parlament

(Věc F-87/13) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Zastoupení zaměstnanců — Rámcová dohoda mezi Parlamentem a odborovými nebo profesními organizacemi orgánu — Výkonný výbor odborů — Spor uvnitř odborů ohledně legitimacy a totožnosti osob tvořících výkonný výbor — Přístupová práva k e-mailové schránce, kterou odborům poskytl orgán — Odmítnutí orgánu obnovit přístupová práva k e-mailové schránce či zrušit veškerá přístupová práva k ní — Aktivní legitimize — Zjevná nepřipustnost“

(2014/C 159/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Philippe Colart a další (Bastogne, Belgie) (zástupci: A. Salerno a B. Cortese, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: O. Caisou-Rousseau a M. Ecker, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu o novém přidělení přístupových práv k e-mailové schránce odborů SAFE.

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.*
- 2) *Pánové Colart, Bras, Corthout, Decoutere, Dony, Garzone, paní Kemmerling-Linssen a pánové Manzella a Vienne ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 344, 23.11.2013, s. 69.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 10. dubna 2014 – Strack v. Komise

(Věc F-118/07) ⁽¹⁾

(2014/C 159/55)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 315, 22.12. 2007, s. 49.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 10. dubna 2014 – Strack v. Komise

(Věc F-61/09) ⁽¹⁾

(2014/C 159/56)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 15.8.2009, s. 36.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS